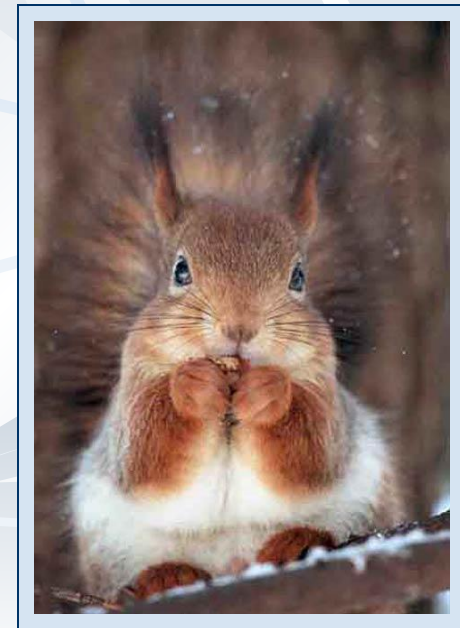
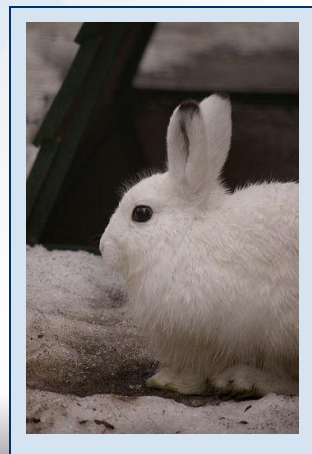

Әдәп төбе - матур гадәт

Көпке белгән кәдир өчен Әдәп төбе - ул төп сайылым. Гадәтләре өстө, шәрәфәтләре һәр кәдир

“Марат мәктәп
коридорында бер
төркем
уқытучыларның
сөйләшеп торуын
күреп, сыйныф
житәкчесе белән генә
исәнләшеп узып
киткән. Марат дәрәс
эшләгәнме? Ярдәм
итик әле, ул нишләргә
тиеш булган?”

“Кешелэр бер-берсе
белэн исэнлэшкэндэ,
салют, привет, сәлам,
чао, исәнмесез,
исәнме,
эссәламәгәләйкем
сүзләрен кулланалар.
Ә сез бу сүзләрне
дөрөс куллана
беләсезме?”

“Танышлар булмасак та,

Бер-беребезгә баш иеп
исәнләштек: Исәнмесез!

Бер-беребезгә нинди сүз
әйттек?

“Исәнмесез”дән башка бер
сүз әйтмәдек.

Ә нидән соң бер тамчы
кояш артты дөньяда? Нидән
соң бер тамчы шатлык
артты дөньяда?”

Сез ничек уйлыйсыз
исәнләшкәч, ни өчен
шатлык арта икән?

“Классташыгыз
бэйрәмгә яңа күлмәк
киеп килгән. Сез аны
күрүгә...

“Дэвам итегез әле
минем сүземне”, -ди
төлке.

“Малайлар футбол уйный
иде. Руслан бар көченә
тупка китереп типте. Тик
аның аягы тупка түгел, ә
Айратның тезенә тиде.
Айратның тезе бик
авыртты. Шулай да ул
еламады. Бу очракта
Руслан ни эшләргә
тиеш?”

“Шул сүзлэрне бер
кат уку белән
күңелдән
кайсыгыз сөйли
ала?

- Тәмле сүзләр:

“Хәлвә”, “шикәр”,
“бал”.

Салкын сүзләр:

“Буран”, “давыл”,
“кар””.

“Урманның иң
матур жирендә
Зур аланда
торам мин.

Малайлар һәм
кызлар! Сезде
кунакка
чакырам мин”

Мәкальләр

- 1. Жылы сүз...
- 2. Яхшы тел...
- 3. Яхшы сүз...
- 4. Татлы сүз..
- 5. Теле татлының...
- 6. Сөйдергән дә тел,...
- 7. Сүзнең башыннан элек...

Хикэя

Нияз, автобуска утырып, урамны карап бара. Тукталышта автобуска бала күтэргэн ана керэ. Нияз тиз генэ урыныннан тора һәм болай ди:
“.....”.

Эни кеше дә бик эдэпле була . “.....”, - ди малайга.

Автобус кинэт туктый. Нияз, чайкалып китеп, бер өлкэн кешенең аягына баса. Ул абзый малайны ачуланьрга тели. Нияз аңа:
“.....”, - ди.

Сөйләм әдәбе кагыйдәләре

Исеңдә тот:

- кеше белән елмаеп исәнләш;
- кешене сөйләвеннән бүлдермә;
- сөйләшкәндә кулларыңны болгама;
- “мин” сүзен еш кабатлама;
- “гафу итегез” димичә, кеше сүзенә кушылма;
- сөйләшкәндә тылсымлы сүzlәр куллан;
- кеше белән сөйләшкәндә, читкә карап торма, аны игътибар белән тыңла;
- сөйләшәп бетермичә яки әңгәмәдәшеннән рөхсәт сорамыйча урыныңнан торма;
- кешегә бармагың белән төртеп күрсәтмә;
- аерылышканда ягымлы итеп сабуллаш.

Әдәплә кешә нинди була?

- Кешеләр белән дәрәс аралаша белә;
- Кешеләргә игътибарлы, шәфкатьле;
- Үзенең яқыннары, дуслары турында кайгыртып яши, аларга ярдәм итәргә әзер тора.

